

سلاه ، پیام سکوت و آرامش

« باز ایستید و بدانید که من خدا هستم » (مزمور ۴۶ : ۱۰)

آیا در تمام مزامیر واژه ای هست که به اندازه واژه « سلاه » پرمعنا باشد ؟ آیا می دانید درست پیش از بزرگترین طوفانها ، آرامشی غیر عادی بر محیط حاکم می شود ؟ ... چه چیزی ترسناک تر از این آرامش است.

در مرکز چرخهای دائم در حال گردش، قطعه ثابت و بی حرکتی وجود دارد که چرخها به دور آن می چرخند . به همین ترتیب در گردش سریع زندگی پرمشغله ما نیز وقت هایی وجود دارد که می توانیم در آرامش الهی که او خودعطا نموده است با او لذت ببریم . تنها طریق شناخت خدا در آرامی است .

« خدا در هیکل خود است ای تمامی زمین به حضور او خاموش باشید »

ای خدایی که ما را دوست می داری ، گاهی ما در زیر آسمانی بی ستاره و تاریک قدم می زنیم ، بدون امید به تابش نور خورشید و ماه . گویی تاریکی غلیظ ، تا به ابد ما و اطراف ما را احاطه کرده است و به نظر می آید که در ژرفای آن تاریکی هیچ ندای آرام بخشی به گوش نمی رسد که درمان دل های شکسته و مایوس ما باشد. اما در همان لحظات ، صدایی از امید و محبت جاودانی با دل های ما سخن می گوید که شیرین تر از دلنشین ترین نغمه ها است . آن صدا صدای آرام و شیرین توست . ما آن صدا را شنیده ایم و خواهیم شنید . ما منتظر ماندیم و روی درخشان از محبت تو را دیدیم . صدای تو و روی تو روح ما را زنده ساختند ، همچنان که درختان و گل ها پس از باران ها و رعد و برق های شدید زنده می شوند.